

но тѣ му дадоха горчивъ, неприятенъ оцетъ, смѣсенъ съ злъчка. Исусъ вкуси, но не пи.

Въ туй време при вратата на пещерата се показва майка му, а малко по-нататкъ другитѣ жени отъ Иерусалимъ. Безъ да продума, Христосъ падна въ прегръдкитѣ на майка си. Нейнитѣ ридания кж-саха сърдцето му. Нейнитѣ сълзи мияха кръвта по главата и лицето му. Но нито дума тѣ не можаха да си кажатъ.

Враговетѣ бързаха: тѣ искаха по-скоро да го видятъ на кръста. Тѣ го хванаха и завлѣкоха на самия връхъ на хълма. Тамъ духаше силенъ вѣтръ. Той гонѣше тежкитѣ мъгли, повдигаше цѣли облаци прахъ и засипваше съ него тълпата.

Палачитѣ почнаха да събличатъ дрехитѣ на Исуса. Доведоха го на кръста и го бутнаха върху него. Той падна.

И веднага нѣколко палачи се нахвърлиха, разтегнаха му ржцетѣ и краката, притиснаха ги здраво дървото и почнаха да набиватъ въ тѣхъ гвоздеитѣ.

Кръвта бликна отъ Исуса и се разлѣ

Тя се лѣ за всички ни, за цѣлото човѣчество. Чистата, светата кръвъ на великия невиненъ страдалецъ!

Приковаха го. Исправиха голѣмия кръстъ и го спуснаха въ дълбоката дупка. Той се удари глухо у земята, разлиулѣ се, затрепера и ранитѣ на Господа зинаха съ ужасни, нетърпими болки. Отъ тѣхъ още по-силно потече на земята невинната кръвъ.

И земята като че се потърси отъ това нечувано, безчовѣчно злодѣйство.

А народътъ се стичаше навънъ отъ града. Всѣки желаше да види разпънатитѣ, особено Исуса. Той